

Kalp çarpıntısı

– safdeha · 26 Ağustos 2020

Değirmende döner gibiyim
Döndükçe bembeyaz yüzüm dövülmüş un
Yalnızlığımaya söver gibiyim
Dönüyorum lakin şemsimi göremeden sonsuz karanlıkta
Kimsenin bulamayacağı kör kuyunun naçar dibiyim...
Var mutlaka,
O da etrafımda mekandan münezzeh duruyor
Belki de karşımda
Lakin yalnızca varlığını, özlemini hissediyorum...
En azından bu teselli ile şükrederim ya
Sanki gözlediğini ruhumu sarmış gibi ayla
Yar hissediyorum.

Havalar bile soğudu
Islak ıslak üşüyorum
Elimdeki dondurma lakin andırır yağurdu
Nefesim kurudu
Öksürmekten
Aklımı dünyalık düşünceler bürüdü
Bir ömrü nefsimle sürmekten
Elimdeki suyu bile içemiyorum
Titremekten...

Uzakta bir gemi düşürmez elimden kalemi
İçimde dünya hayali olmadıktan sonra denizi bile göremiyorum
Hissettiğim tarifsiz yokluğunun elemi!
Dalgalar benim gibi hıçkırıyor
Vurdukça kumlara haykırıyor
"Aşkı arıyorum, ilahi aşk..."
"Nerede sevgilinin barındığı köşk?..."
Umudum olsa da eremiyorum.

Yokluk bu olsa gerek
Yok yukarı kaldırsam başımı erek
Bedenim bir tank gibi denizde yüzüp gitmiyor ne kadar verirsem vereyim emek

Heyacan benden uzakta
Bakıyorum eski resimlere acı çeker gibi ama aşık
Sanki hepsi İbrahim'le Urfa'da...
İki ayrı yerde
Ayırıyor bizi perde
Değil mi berzah
Değil mi içimden gelen bu ah
Korona denen Nemrut'tan silah
Vurdu vuracak diyen bu önlem bu ah...
Putları bir bir yıkıyorum!

Yaz günü dağlara kar yağıyor
Soğuğu kalbimi dağlıyor
Kar taneleri gibi gözlerim ağlıyor
İlahi sevgili, dondurma beni bir Ağustos gecesi
Dilimden dökülen zikir şifa olacak biliyorum hecesi
Lakin ben neredeyim sen nerede arıyorum her yerde
Bu mecburiyet işkence...
Dünyalık gözüyle fani
Ve yaratanın etrafında baki
Döner mi ezbere
Yarattığı dünyasından almış gibi tezkere
Muhammed'in içindeki aşk ile yokluğa koşup
Varlıktan uzaklaşıyorum!

.../

Kendinden geçiren kalp çarpıntısı
İlahi aşkın olur ilk kopyası
Büyümezse bu gönül kırpıntısı
Dünyadan ayrılırken tek hatırasıdır soykası
Aşk ile hükmedemediğim

Saffet Kuramaz